

ကတွန်း
ဒေါက်ဂေယျ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
ကလောင်(၇)ခုတိုင်းမှ ကလောင်(၈)ခု
အုပ်စု(၆)ခု စီမံကိန်းဦးစီးဌာန

ရေကန်ကန်

ဂိုဒေါင်းနီ.မကွေး

ကဏ္ဍ: အောင်ဇေယျ

ကျွန်ုပ်တို့

ကိုးကားနဲ့မထွေး

အိပ်တော့ နှုတ်ချင်းတိုက်၊ သမာဓိလမ်းထဲမှပြန်ဝင်ကလေး၊
လူထု၊ လင်မယားနှစ်ယောက်အကြောင်းတောက်သည့်ချစ်ချစ်တယ်၊
ကိုးကားနဲ့ မလွှဲလွှဲတိုက်၊ ကိုးကားနဲ့ မလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲ
တောက်သည့်၊ မလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲလွှဲ
ချစ် ကြည့်ရအောင်.....

ပြောလာကုန်အေး၊ မလွေးကိုခေါ်ပျက်ပျက်လာတာပေါ့ကွာ၊ မျက်လှည့်
မျက်စိရလေ၊ မိုးပင်းမိုးချပြန်အကဲကြီးဟော်ကျယ်လှပန်ရတာကိုး၊

ဟိုဟော့ဟိုဒင်းကို
ဟော့လှပေမို့ရင်၊
ဒါဟော့ကို...

မိုးကော့ဘူး
ဟ၊

နင်တို့ဟော့ထမင်းကိုကုန်အောင်စား၊
ဟိုခိတ်ကအာပကားရတာမဟုတ်ဘူး၊
နင်တို့အမေပစာနဲ့ဆို...

ထမင်းမပြောနဲ့ ရေစောင်ဝယ်လာကုန်မိမှာ
မဟုတ်ဘူး၊

စောကား
ဝယ်ဟ၊

ကိုအေးကပည်း၊
ရယ်ကလေးကို၊
မပြန်မဖန်တတ်
တော့...

ကိုအေးအဖို့၊ မသွေးရဲ့ အခါကရန်သူ
ပစ်မှတ်ဖြစ်နေတာပေါ့ကွာ၊

ဟိုဘက်အဖို့က၊
ကိုယ့်တန့်၊
ခွင့်က...

တစ်ခုနဲ့ထိတစ်ခုနဲ့တည်းလုပ်တာ၊
ခွင့်နဲ့တူရဲ့လား၊

အဖို့နဲ့မဆိုင်ရင်၊

လက်ကောက်
တွေက၊
တစ်ထောင်ဆယ်ထိ
ရောက်နေပါ့၊

အက်ပြောင်း
လုပ်တာနဲ့၊

တစ်ခွက်ပေါ်ကွက်ကိုင်အေးတစ်ယောက်၊
 ခွဲစုံရွှေကန်ကြီးဆီကိုလမ်းပျောက်
 ထွက်ဦးမယ်ပြောပြီး၊ ထွက်ခွားလွှဲက
 ဟာ

အဲဒီနေ့က၊ ညနေ
 စောင်းအထိအိပ်
 မြန်မာသားတို့

မထွေးလည်းစိတ်ပူပြီးလွှဲကရွာတော့၊ ရွှေကန်ဘောင်ပေါ်မှာ
 စာရွက်တစ်ရွက်ကို ကျောက်ခဲနဲ့ ဖြောင့်တော့တယ်၊ စာရွက်ဘေးမှာ
 လည်းကိုင်အေးရဲ့ နီနီပုလင်းရဲ့၊ ဆွေ၊ ညတုန်းပဲ

မိတ္ထွေး ငါဟာအစွမ်းမရှိဘဲ
 ယောက်ျားတစ်ယောက်မိတ္ထွေး
 ကိုချမ်းချမ်းသာသာထား
 ခိုင်တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်
 ပါ။ ဒါကြောင့်မိတ္ထွေးအတွက်
 ငွေရှာကောင်းတဲ့ယောက်ျား
 တစ်ယောက်ယူဖို့ ကိုယ့်
 ယောက်ျားကအဖိုးအ
 ပိုင်ထွက်သွားရှောင်ယယ်
 ပေးလို့ပဲပါပြီ။

မိတ္ထွေးတစ်ယောက်ကိုဒေါးစာကိုဖော်ပြီး အကြီးအကျယ်
 ဒေါက်သော့လာပါကွာ၊ ဒေါက်သစ်သို့လို့အားရမှု၊ ကိုဒေါး ဖြန့်တစ်ဖက်
 ကိုကိုပြုမိ။

ဆယ်နှစ်တောင်
ပေါင်းနေရသလားတော့.

စောစောစီးစီး
xxxxxxx
xxxxxx
x

ဗဝေ့စကားမဆုံးလျှင်ဘူးကွ
ချုံ့ထိမ္မာမုန်းနေ
တဲ...
~~~~~

ကိုဒေါးထွက်ပါဃီး...

ဟိတ်

အဲတော် ခြင်...ခြင်..
ခြင်မဝေ...

ဟူတိယ၊
ငါမသေဘူး!

နင့်စိတ်ကိုပျက်အောင်၊
ငါစားပြောချင်တာ၊ ဒါပေမယ့်
ငါမသေတော့မယ်၊

ရှင်...ရှင်ဘာကိုသေချာ
မိန်းမ၊

မသေချာမိတ်တော့ဘူး၊ ဆယ်နှစ်တောင်မှ
အမျိုးကုန်းဆင်းမသိဘဲ၊ နင့်ကိုပျက်လှောင်
ငါအများ၊ ငါသေမှတော့မိန်းမ...

ကျွန်တို့

